

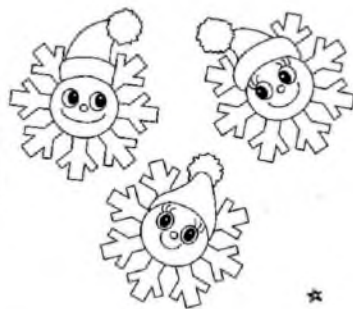
VATRA SASCHIZANĂ

ANUL VII > NUMĂRUL 52 > 2013

De Sfintele sărbători să deschidem ușa pentru oaspeții dragi și inima pentru speranță, bucurie și lumină! Să fim mai buni și să privim înainte cu încredere, știind că dacă avem credință, drumul din fața noastră va fi presărat cu împliniri.

Crăciun Fericit! La mulți ani!

*Primarul comunei Saschiz
Ovidiu Șoaita*

Fie ca spiritul blând al Sfințelor Sărbători să ningă asupra voastră doar bucurie și senin, prosperitate, veselie și sănătate în anul ce vine!

Sărbători fericite și La mulți ani!

Consiliul local Saschiz

În murmurul tainic al colindelor de Crăciun, sărbătorile de iarnă să vă aducă lumină în gânduri, căldură în suflete, sănătate și fericire.

*GAL Dealurile Târnavelor urează tuturor partenerilor, colaboratorilor și beneficiarilor
Crăciun fericit și La mulți ani!*

*Un an se-ncheie acum iară,
Și-având o clipă de răgaz, vă spunem drept,
Urări de bine, sănătate vă aducem ca odinioară,
Noi, colectivul Fundației ADEPT
Iar când doriți vreun sfat, veniți fără zăbavă,
În noi aveți oricând un prieten de ispravă!*

La Mulți Ani!

Colectivul Fundației ADEPT Transilvania

HOTĂRĂRI ADOPTATE DE CONSILIUL LOCAL SASCHIZ

- Hotarare nr. 33 din data de 11 octombrie 2013 privind aprobarea listei de prioritati, a termenului de depunere a contestatiilor si a comisiei de solutionare a contestatiilor in vederea repartizarii prin inchiriere a locuintelor aflate in patrimoniul comunei Saschiz
- Hotararea nr. 32 din data de 11 octombrie 2013 privind rectificarea bugetului local pe anul 2013
- Hotararea nr. 31 din data de 24 septembrie 2013 privind stabilirea criteriilor si metodologiei de repartizare a locuintelor cu chirie aflate in patrimoniul comunei Saschiz
- Hotarare nr. 30 din data de 24 septembrie 2013 privind aprobarea listei partizilor propuse la vanzare catre agentie economici si organizarea licitatiei pentru masa lemnoasa
- Hotararea nr. 29 din data de 24 septembrie 2013 privind pretul lemnului de foc pentru locuitorii comunei
- Hotararea nr. 28 din data de 24 septembrie 2013 privind rectificarea bugetului local pe anul 2013

::2:: ANUNȚURI

Particular, CUMPĂR proprietate casă săsească cu teren indiferent starea de conservare, cu utilități, pretabilă casă de vacanță.

Telefon :0722 661717,
0745 195197, 031 4106808;
e-mail : antikart@antikart.ro

CUMPĂR COSTUM POPULAR SĂSESC pentru femeie și pentru bărbat (eventual de copil) și carte de bucate (gătit) în limba germană.
Telefon 0745981139 -
Pensiunea Cartref

Plăți electronice – PAY POINT . Facturile la electricitate, telefonie fixă (Romtelecom) și mobilă (Vodafone) precum și cele pentru Boom TV și Focus SAT pot fi achitate în Saschiz și la magazinul din centrul localității, deținut de firma SC AgeroxM SRL (administrator Mihai Angela). Pentru detalii și plata facturilor, trebuie să vă adresați angajaților unității.

Facturile Orange, Cosmote si Boom TV se pot plăti și la Poșta din Saschiz!

De vânzare :

- Pernițe ornamentale
- Blană vulpe
- Cătrințe
- Căciulă de miel
- Cioareci
- Cojoc bărbătesc
- Oglinzi (pătrate)

Persoană de contact: Curtean Ileana,
loc. Saschiz nr. 405

Închei Asigurări RCA pentru mașini, case . Persoană de contact : agent Costea Elisabeta (Bobi poștă)
Telefon : 0740.511.968

CASA DE VÂNZARE, Saschiz, nr. 480; Pret negociabil
Relații la nr. de telefon:
0265.778.045, 0751.240.724

Asigurari Groupama : închei **asigurări obligatorii pentru locuințe, asigurări mașini, călătorii** ș a.

Contact : Mihai Angela,
loc. Saschiz nr. 454,
telefon: 0265.711.808

VÂND CASĂ în localitatea Saschiz nr. 150: 2 camere, 2 băi, 1 bucătărie, pivniță, pod .
Suprafata totală (cladiri + grădină) : 800 mp
Pret: 21.000 euro
Relații la nr. de telefon :
0728.98.28.20 sau 0265.711.731

VÂND CASĂ în localitatea Saschiz, nr, 448. Persoană de contact: HERMANN HARALD ;
Telefon : 004915777633680

VÂND CASĂ în Saschiz nr. 478 (Laigas/Maurer).
Preț: 35.000 euro, negociabil
Telefon: 0049/7191.72874 sau 0746.398.035

VÂND CASĂ Saschiz nr. 502 .
Relatii la telefon: 0049 – 73634647 ;
email : editheh@web.de

VÂND CASĂ Saschiz nr. 28 – fam. Bodendorfer Anemarie . Relatii la telefon: 0049 -93262979764 sau la fam. Zikeli Andrei- Saschiz nr. 530

S-A CONSTITUIT ASOCIAȚIA “VECINĂTATEA TINERILOR DIN SASCHIZ”

În perioada ianuarie - august 2013 în localitatea Saschiz a fost implementat cu succes proiectul “*Antreprenariat și voluntariat pentru tinerii din comuna Saschiz*”, cu finanțare din partea Comisiei Europene, prin programul Tineret în Acțiune. Obiectivul principal al proiectului a fost crearea unui cadru durabil pentru dezvoltarea de proiecte inovative de antreprenariat social în comuna Saschiz, prin intermediul tinerilor voluntari și prin punerea în valoare a tradițiilor locale, în scopul susținerii familiilor defavorizate din comunitate. Activitățile proiectului s-au desfășurat în principal în Biblioteca comunală Saschiz, la Școala Gimnazială “Ion Dacian” și în aer liber. Tinerii voluntari din Saschiz au beneficiat de instruire în domeniul inițiativelor de antreprenariat social, trainingul finalizându-se prin elaborarea aplicației “Proiectul meu în folosul comunității”. Ulterior, prin participarea la ateliere de creație (cu sprijinul d-nei educatoare Călugăr Floarea și a d-nei prof. Sechel Celita, cărora le mulțumim!) tinerii au confecționat obiecte care pun în valoare tradițiile și obiceiurile locale: păretare și stegulețe folosite la obiceiul săsesc Rosseltanz, o carte de bucate cu rețete tradiționale și tricouri sugestiv inscripționate “Voluntar în Saschiz” sau “Saschizean pentru o zi”. Toate aceste produse au fost oferite spre vânzare în cadrul unui Târg de strangere de fonduri în scopul susținerii elevilor care provin din familii sărace, eveniment ce s-a desfășurat în data de 11 august între orele 15 – 18 în centrul localității Saschiz. Din banii strânși s-au cumpărat rechizite pentru 5 elevi cu posibilități materiale reduse, de la școala gimnazială din Saschiz.

Un alt rezultat important al proiectului a fost constituirea asociației “Vecinătatea tinerilor din Saschiz -

<http://www.vecinatatea.saschiz.ro/> - , prin intermediul căreia vor fi derulate în viitor noi proiecte pentru comunitate. Membrii Vecinătății Tinerilor din Saschiz împreună cu Voluntarii PAPI și Casa de pe Deal Saschiz au amenajat la Târgul de Crăciun organizat la Sighișoara în 14 decembrie a.c. un stand cu vânzare de stegulețe, păretare, gemuri și semne de carte cusute pe etamina în cadrul atelierelor de lucru din biblioteca. Din banii strânși, pregătim pachete cu dulciuri “de casa” (preparate tot de voluntarii noștri) pentru elevii și prescolarii din Saschiz, cu ocazia sărbătorilor de iarnă. *Albume cu imagini din cadrul activităților pot fi vizualizate pe pagina de Facebook a Voluntarilor PAPI Saschiz*

ÎNGRIJORĂRI

Niculiță Chiș

.....Se-anunță o iarnă grea geroasă și aspră
Ce pare că o să sperie și termometrele
Îngrijorate par și mușcatele ce stau în fereastră
Poate și ele gândesc la gerul ce sfarmă pietrele

Pe gânduri pare codrul sub rugina-i romantică
Și pare-ngrijorat că iarna fi-va prea lungă
Și-ar dori să mai steie vremea tomnatică
Chiar de frunzele-i cad și n-au lacrimi să –plângă ...

Îngrijorat e și izvorul de lângă bătrânul stejar
Că va-ngheta și oprit va fi din susurul blând
Dar până să-nghete mai cântă ca un rapsod popular
Despre codrul ce se-apeacă sub ploaie și vânt

....Și crizantema e tristă și își plânge pieirea
Îngrijorată priveliște a pădurii rugină
Dar auzit-a că după moarte va urma învierea
Și visează la vremea când va fi iarăși regină
.....

....Ne-ngrijorăm cu toții de-al iernii ger
Adesea uitând de iarna din inima noastră
Dar prin nașterea Celui venit de sus din Cer
Să-L chemăm să se-apropie, inima să ne-o-ncălzească

În cele ce urmează, voi reda integral interviul veteranului Rucoi Gheorghe în care a prezentat o multitudine de aspecte din viața personală și din război, cu toate că vârsta înaintată a domniei sale ar fi putut să-i pună piedici.

«M-am născut în ziua de 10 mai- de ziua regelui, în satul Mihai Viteazu (Zoltan-cum i se mai spune satului, după numele grofului ungur ce avea moșie întinsă pe aici, în vremea aceea). Părinții mei, Rucoi Achim și Ecaterina erau plugari. Tata a plecat ca voluntar pe front în Primul Război Mondial și a luptat la Mărășești. La întoarcerea acasă după război, a fost împroprietarit cu 94 de ari de pământ. Socrul meu, Baboș Emilian a fost și el în război, concentrat pe întreaga perioadă a desfășurării lui. Mai am o soră, Maria, care are 90 de ani și trăiește în București.

Copilăria mi-am petrecut-o în satul meu natal, Mihai Viteazu. Tot acolo am absolvit 7 clase, dascăli fiindu-mi d-na preoteasă Bologa Anastasia, precum și părintele Eugen Bologa, parohul Sfintei Biserici. Copil fiind, la vârsta de 14 ani am lucrat timp de doi ani la o familie înstărită din Saschiz, pe nume Haller Matei.

De la 16 ani, am plecat în București, fiind angajat curier la un oficiu de pe str. Dionisie Lupu, pentru analize la stuț, unde am lucrat până în 1944. Am fost încorporat în 1944 la Sighișoara- Regiunea Stalin.

Instrucția am făcut-o la Caransebeș, unde am fost trimis pentru o lună de zile. Programul de instrucție începea de dimineața, fiind instruiți să folosim armamentul ușor, iar după aceea tunul. La tun eram 3 persoane: unul aprecia distanța de țintă, celălalt înălțimea și cel de-al treilea trăgea. Eu am fost servanț și telemetrist în cel de-al doilea Război Mondial.

După sfârșitul perioadei de instrucție a trebuit să plecăm la Ploiești, să apărăm câmpurile petrolifere de avioanele anglo-americeane. Eram atenționați de comandant: „Fiți atenți, vigilenți, că poate vine inamicul!” Veneau câte 5-6 avioane deodată, de nu știam în care să trag. La Ploiești, unde cădeau bombele se făcea o gaură în pământ, cât înălțimea unei case. Bombele cădeau cu repeziciune, pământul sărea în lături. Depinde unde nimerea bomba; dacă nimerea o casă, nu mai rămânea nimic din clădire. Schijele săreau în toate părțile. Proiectilul care se băga în tub, avea calibrul 80 mm și greutatea de 10-15 kg. La vârf era ascuțit. Când atingea ținta, se risipea tot.

Din avioanele lovite, piloții care scăpau își salvau viețile, sărind cu parașuta. Când ajungeau la sol, îi capturam și îi luam prizonieri. Nu toate avioanele inamice, care treceau deasupra noastră, ne bombardau pe noi. Unele se îndreptau spre București, deoarece aveau ținte precise. Trăgeau la fix, unde trebuia.

Până la comunicatul regelui Mihai din 23 august 1944, nemții ne-au fost aliați. După acea dată, din aliați, nemții ne-au devenit dușmani. Au început să se retragă. La Ploiești, s-au mai predat dintre nemți. Comandanții i-au luat în primire și i-au dus la Comandament. Pe nemții capturați, dacă erau mai puțini, îi ducea santinela, dacă

VETERANUL ZOLTĂREAN- RUCOI GHEORGHE

Interviu realizat de Dan Marinela

Pe domnul Rucoi Gheorghe l-am cunoscut în mica comunitate din satul Mihai Viteazu, fiind unul dintre frunțașii săteni. Din discuțiile purtate cu „nea” Gheorghe Rucoi, mi-am dat seama de valoarea morală și spirituală a interlocutorului meu și am considerat că merită să-i ascult „povestea vieții”.

După Revoluția din 1989, săteanul Rucoi a militat pentru redobândirea pământului obținut ca recompensă pentru suferințele îndurate în cel de-al Doilea Război Mondial. Vocea lui s-a făcut „mai auzită” printre ale celorlalți săteni privind dreptul la proprietate. Se implică chiar și la o vârstă înaintată (90 de ani), în problemele comunității, dând sfaturi și contribuind la rezolvarea diferitelor situații apărute în viața micii comunități „zoltărene”.

Eu, ca persoană interesată de istorie, aș fi dorit să aflu cât mai multe detalii, în special din război, pentru ca mărturia lui să rămână scrisă pentru posteritate. Al Doilea Război Mondial, a fost un eveniment dramatic, sângeros și brutal, iar episoadele desfășurării lui le cunoaștem și din relatările verbale sau scrise în memoriile inedite ale supraviețuitorilor de astăzi, care din an în an, rămân tot mai puțini. Să-i cinstim pe cei care mai sunt în viață, iar memoria eroilor neamului nostru ce și-au sacrificat viața pentru pământul patriei, să ne fie vie în gândurile și sufletele noastre.

erau mai mulți, îi urcau în camioane și îi duceau la Centru, la Comandament. De la Ploiești, am primit ordin să plecăm la Valea Călugărească. Eram în Batalionul 50 la antiaeriană, contingentul cel mai tânăr. Cei mai mulți erau olteni, eu fiind singurul ardelean. Comandantul era din București. Nemții ne-au atacat la Valea Călugărească și am tras asupra lor. Eram pregătiți să ne apărăm. Am luat și prizonieri. Dintre ei, erau și nemți (foști aliați) cu care am fost la Ploiești.

La sfârșitul războiului, în 1945, când i-au învins rușii pe nemți, rușii au venit asupra noastră și ne-au luat și pe noi să mergem în Ungaria. Tunurile au fost încărcate în trenurile marfare cu care am străbătut localitățile Szolnok, Budapesta și de acolo cu antiaeriana am ajuns până în Cehoslovacia, în orașul Trnava. Când era ordin de atac, ne dădeam jos din trenuri și trăgeam cu tunul. Cu mitralierele mai mergeam pe câmp, în recunoaștere. Deși eram în spatele frontului (nu eram linia I-î), trebuia să curățăm locul de inamici. În drumul spre front, am văzut mulți răniți și morți. Era o tragedie să vezi atâtea trupuri mutilate de război.

Oamenii ne-au primit pe noi românii, mai bine ca pe ruși; de ruși nu erau bucuroși. Ungurii n-au fost așa „ai dracului”, s-au purtat bine cu românii. Eram cazați în case libere (sau rechiziționate), în școli, în săli de clasă. Ne spălam la cișmele. Mâncarea ne era adusă de la regiment. Consumam fasole, cartofi, arpacaș. Aveam ca veselă, gamele-farfurii din tablă, străchini. Apa pe care o beam, ne era adusă de la izvor și era verificată să nu fie otrăvită.

În Ungaria, ne-a prins iarna. Am suportat geruri cumplite. Stăteam câte trei ore santinelă și sufeream groaznic de frig. Erau alarme dese. În 2-3 minute trebuia să fim echipați și pregătiți pentru un eventual atac. Huruitul avioanelor inamice, zgomotul tunurilor cu care ripostam, șuierul bombelor care cădeau, crea o stare apăsătoare de panică. În Cehoslovacia am stat cel mai mult după ce am trecut granița. Sfârșitul războiului m-a găsit în Trnava (Cehoslovacia).

La întoarcerea în țară, am fost repartizat la Cluj, pentru paza echipamentelor de război, într-o unitate militară. Datorită scrisorii pe care am trimis-o acasă, familia a aflat că traiesc și că sunt la Cluj. Acolo m-a vizitat nepotul părintelui paroh din satul meu natal, Cornel Bologa, care era student în Cluj. De la Cluj a trebuit să plec în Tohan, lângă Brașov, unde am lucrat cu lopata 3 luni de zile, pentru îndepărtarea urmelor după dezastruosul război.

La începutul lui decembrie 1946, am fost lăsat la vatră și m-am întors la familie, în satul Mihai Viteazu, având decorații în piept. Nu am avut deloc permisie, în toată perioada încorporării. Acasă, am aflat că patru consăteni aflați pe frontul de Est din Rusia nu au mai revenit în sat. Pe alți consăteni care au fost în război, i-am revăzut mai târziu: Rusu Pavel, Rogoz Mircea, Oțetea Zaharie, Pora Zaharie, Dobre Valer. Bardaș Emilian a fost cel mai grav rănit, el a rămas fără un picior. După „liberare”, am rămas acasă ajutându-mi familia la muncile agricole.

În 21 iulie 1946, m-am căsătorit cu Baboș Eleonora. Am o singură fiică, Maria, care s-a născut în 27 septembrie 1950. Primind 5 ha de pământ datorită participării la război, lucrându-l și obținând recolte pe care le valorificam, am cumpărat un teren intravilan în satul Mihai Viteazu „în luncă” de la Burlea Leonte și am construit casa și șura. În perioada construcției casei, am locuit aproape 3 ani în satul Cloașterf (cărui i se spunea „Mica Vienă”, între cele două războaie mondiale). Acolo am locuit în casa parohială săsească, sașii spunându-mi „Popa Ghița”. Sașii erau buni gospodari și numai ei aveau vie. Pentru refacerea economiei, trebuia să dăm cote obligatorii la stat care constau în: grâu, porumb, carne.

La 39 de ani, am facut școala de șoferi profesioniști și am lucrat ca șofer la IRTA, cu care am avut contract 3 ani. Am fost trimis pentru 6 luni la Turmu-Severin și apoi la Brașov. După aceea s-a făcut colectivizarea și am lucrat ca șofer la CAP până când am ieșit la pensie, la vârsta de 65 de ani. După colectivizare, a trebuit să dau pământul (cele 5 ha) la CAP, rămânând doar cu cei 25 de ari primiți pentru folosința proprie. După Revoluție, în 1990, am reintrat în posesie cu titlul de proprietate, asupra pământului deținut înainte de colectivizare.»

Deși a trecut prin încercările dure ale războiului și a ajuns la venerabila vârstă de 90 de ani, Rucoi Gheorghe este extrem de lucid, încă activ și muncește în gospodăria proprie. Sfatul lui pentru tineri, „Fie ca cerul să rămână mereu senin!”, este să păstreze pacea, fiindcă războiul provoacă multă durere și suferință.

In memoria d-lui profesor Gârlea Petru

A fost odată ...un dascăl

Nu, nu este vorba de poveștile pe care ni le spuneau bunicii și părinții în copilărie. Este o poveste de viață, a unui om care a trăit discret, fără a-și pune pe tavă lucrurile bune și rele din viața sa.

Mă simt nevoită să scriu aceste rânduri, ca răspuns la cererea unor foști elevi de-ai lui, aducându-vă aminte că la data de 4 ianuarie 2014 se împlinește un an de la trecerea lui în neființă.

Puțină lume știe că părinții soțului meu au studiat la Școala Normală din Câmpulung Muscel (tata) și din Câmpulung Moldovenesc(mama). În momentul când Prutul a despărțit România de Basarabia dâșii au avut neșansa de a rămâne dincolo de Prut. Soțul meu s-a născut la data de 16.01.1943 în localitatea Răspopeni-URSS, astăzi localitate din Basarabia. Poate v-ați întrebat de ce flutură tricolorul în curtea noastră? Soțul era un patriot desăvârșit. Prin el rămâne viu în amintirea familiei. La vârsta de 2 ani a fost adus în România de o mătușă, într-o căruță, cu câteva bunuri. Mama lui a rămas acolo, venind mai târziu cu ultimul tren de militari care a mai trecut Prutul. Tata s-a întors mai târziu, după ce a trecut acolo prin clipe de coșmar, trăind în ascunzișuri. După ce s-a întregit familia, părinții au funcționat ca dascăli în jud. Sibiu, în jud. Brașov, apoi la Boiu, în jud. Mureș, după care s-au stabilit la Saschiz.

Soțul a frecventat, după cum știți, Școala Generală la Saschiz. După ce a ieșit la pensie îmi povestea mereu de foștii lui colegi de clasă: Ionică Spornic, Gicu Ferezan, Zoica, Lascu și despre alții. Își adora colegii de liceu, participând cu mare drag la toate întâlnirile lor. Paradoxal, la trei zile după ce a fost înmormântat, a sunat un fost coleg de facultate din Cluj, pentru a-l invita la întâlnirea lor. Nu-i venea să creadă că nu mai este printre noi.

A hotărât, în anul 1967, să fie dascăl la Saschiz, în localitatea în care a copilărit o bună parte din viața sa. Talentul de a fi dascăl i l-a dăruit D-zeu. A fost foarte respectat și iubit de elevii lui. Îmi amintesc că, cu puțin timp înainte, l-a sunat Oana Blotor să meargă la școală pentru a face fotografii cu ultima lui generație. Era agitat, nerăbdător să-și întâlnească elevii, care urmau să-i spună pentru ultima oară "domnul diriginte". S-a întors acasă liniștit, cu sufletul împăcat, neștiind că nu mai era mult timp până când elevii lui îl vor căuta într-o împrejurare tristă. Au făcut-o. Pentru asta le mulțumesc din suflet și vă spun încă o dată că v-a iubit enorm.

A avut problemele lui personale, de suflet, dar pentru a-și proteja familia nu s-a exteriorizat și poate, lucrul acesta i-a adus sfârșitul. Era mândru de colegii de serviciu și era mâhnit că, după pensie, nu se mai întâlnea așa de des cu ei. Îi plăcea să dăruiască colegelor flori. Cu multă pricepere și dăruire făcea, cu flori din grădina noastră, niște buchete superbe.

Se spune că în viață ești desăvârșit dacă sădești un pom, crești un om și construiești o casă. El a făcut toate aceste lucruri, pentru care nu pot decât să-i mulțumesc.

Toate cele spuse mă fac să-mi fie foarte dor de prezența lui, de superbii ochi albaștri care m-au cucerit, de bunătatea, de sinceritatea și protecția lui pentru mine, copii și nepoți, de glumele lui și de tot ceea ce ținea de conviețuirea noastră.

Pentru mine și familia mea, sărbătorile de iarnă nu mai sunt ca cele care au fost. Ne-a mai rămas doar s-l vizităm la casa morții, în cimitir, unde îi aprindem lumânări și îi plantăm flori. De câte ori așez o floare pe mormânt simt mângâierea lui și-i aud vocea care-mi spune să merg mai departe, să fiu puternică, că el este mereu cu mine. Asta îmi dă curaj să merg mai departe....

Se apropie un an de când a plecat la cele veșnice; mulțumesc tuturor celor care îmi sunt alături în singurătatea mea. Sigur, el se bucură pentru asta.

Sărbătorile, de acum înainte, pentru mine și familia mea, vor fi triste. D-voastră, tuturor care l-ați cunoscut, vă doresc multă sănătate, fericire, să fiți uniți că viața-i scurtă, așa cum este ea, cu bune și cu rele. Un preot din Roșia, jud. Sibiu, la o înmormântare, a spus că viața ți-e dată s-o trăiești până la 70 de ani, cu puțin efort până la 80 de ani dar după aceea uneori este chin. S-o prețuim atât timp cât o avem. Să mulțumim Bunului Dumnezeu, în fiecare seară, că ne-a mai dat o zi de trăit iar în fiecare dimineață să-l rugăm să ne mai dea încă o zi. Și tot așa....

Colindătorii să vă mângâie sufletele, mesele să vă fie bogate iar anul care vine să fie cu sănătate, cu pace, cu fericire alături de cei dragi.

D-zeu să-l odihnească pe el și pe toți dascălii din sat care ne-au părăsit. Merită odihna, după ce au slujit cu devotament învățământul nostru și, de ce nu, locuitorii minunați ai acestei comune.

Dormi în pace suflet blând, noi nu te vom uita niciodată!

Sotia Maria

LAPTELE DE CALITATE, ADUNAT DE PE LA SATE

Din vremuri străvechi zona aceasta, Sighișoara – Târnava Mare este recunoscută, din punct de vedere agricol ca locul ideal pentru creșterea animalelor; în mod special creșterea vitelor mari: bovine, bubaline. Biologii care au cercetat locurile au concluzionat că numărul mare și variat de plante, din fânețele de-aici se datorează acestui tip de agricultură.

În ultimii ani, numărul de vite a scăzut dramatic. Iar această scădere a fost în strânsă legătură cu piața laptelui și cu calitatea acestuia. Plata laptelui se face în funcție de procentul de grăsime și proteină, dar înainte de toate laptele trebuie să fie conform.

În afară de condiția eliminatorie ca laptele să nu conțină urme de antibiotic, conformitatea laptelui are în vedere doi indici – Numărul de Celule Somatice / ml (NCS/ml) și Numărul Total de Germeni/ml (NTG/ml). NTC este un indicator al sănătății ugerului, iar NTG este un semn dacă laptele este purtător al unor pericole de infecție. Nu toate bacteriile sunt nocive, dar un număr mare de germeni, crește posibilitățile ca în lapte să se afle și bacterii periculoase.

Pentru ca laptele să fie conform, limita maximă admisă de celule somatice este 400.000 / ml, iar numărul total de germeni este 100.000/ml.

România a avut derogare de la aceste cerințe europene, până la 31 decembrie 2013. Din ianuarie 2014, producătorii de lapte trebuie să se conformeze solicitărilor.

Nu este dificil a avea un lapte conform dacă se respectă minime condiții de igienă a mulsului. În primul rând animalele trebuie să fie sănătoase să nu sufere de tuberculoză și/sau bruceloză și să fie înregistrate la medicul veterinar să aibe crotali. Deasemenea mai trebuiesc respectate câteva condiții până la transportul acestuia la Centrul de Colectare, și anume:

- Igiena personală a mulgătorilor și curățenia la locul de muls;
- Spălarea ugerului și ștergerea acestuia cu un prosop diferit de pentru fiecare animal;
- Vasele în care se mulge, transportă, depozitează laptele să fie curate și ușor de curățat;
- Toate vasele și ustensilele să fie curățate după fiecare întrebuințare;
- Laptele să fie răcit imediat sau transportat la Centrul de colectare a laptelui în cel mult două ore de la muls.

Să se ia toate măsurile pentru ca rozătoarele sau muștele să nu intre în contact cu laptele
În Saschiz este Asociația de Crescători de Taurine are un Centru de Colectare a Laptelui autorizat, dar dacă nu ar fi avut, guvernul vine în ajutorul producătorilor de lapte și sprijină achiziționarea de tancuri colectoare pentru răcirea laptelui. Prin ajutorul de minimis, dacă solicitările se fac de către asociații până la 31 decembrie 2013 (data limită a fost extinsă de fapt până la fine de februarie 2014). Condițiile în care se acordă acest sprijin sunt:

- Solicitanții să facă parte dintr-o formă asociativă în cadrul unității administrativ teritoriale unde se amenajează centrul de colectare;
- Vacile de la care se mulge laptele să fie înregistrate în Registrul Național al Exploatațiilor;
- Asociația nominalizează o persoană care să se ocupe de colectarea și analiza privind calitatea laptelui.

Pentru informații suplimentare, vă puteți adresa Fundației ADEPT 0265 711635, 0752264580, persoană de contact Ben Mehedin

TÂRG DE CRĂCIUN

Sighișoara a fost și-n acest an gazda Târgului de Produse Tradiționale Slow Food. Producători din Târnava Mare dar și din alte zone ale țării i-au așteptat pe sighișoreni sâmbătă, 14 decembrie, în Parcul Central de pe strada 1 Decembrie, târgul fiind deschis între orele 10.00-16.00. Târgul de Produse Tradiționale, organizat de Slow Food Târnava Mare, Fundația Adept Transilvania, Terra Capital și Slow Food Brașov, este o piață volantă de produse alimentare, vândute chiar de producători. La standuri vizitatorii târgului au putut degusta și cumpăra brânzeturi, gemuri, dulcețuri, cozonaci, siropuri și alte bucate delicioase. Anul acesta, pe lângă obișnuitele recitaluri de colinde, a fost organizat și un concurs de împodobit brazi la care au participat elevi de la școli din Sighișoara, brazii împodobiți urmând a fi donați, de Crăciun, unor familii nevoiașe. Comuna Saschiz a fost reprezentată la acest Târg de Casa de pe Deal și de Asociația Vecinătatea Tinerilor din Saschiz.

FESTIVALUL FLORILOR DE CÂMP ÎN EUROPA

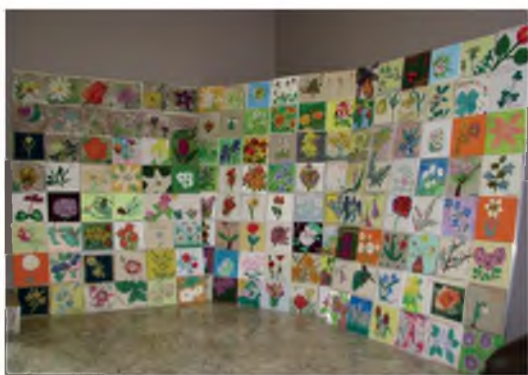

foto: Peticele partenerilor din Bulgaria

În perioada 15-17 septembrie 2013, reprezentanții Fundației ADEPT Transilvania s-au întâlnit la Sofia, Bulgaria, cu partenerii de proiect din Bulgaria, Slovenia, Croația și Scoția pentru a discuta despre primul an al acestui proiect.

Prima ediție a Festivalului Florilor de Câmp din România, s-a desfășurat între 22 și 24 iulie la Viscri, cu concerte de muzică folk, rock și populară, ateliere de lucru cu copii și adulți și multă voie-bună. În cadrul acestei ediții am prezentat peticele pe care le-am făcut cu ajutorul copiilor de la școlile din Saschiz și Bunești și a doamnei Maria Burje.

Pentru întâlnirea din Bulgaria am pregătit împreună cu copii de la școala generală din

Nadeș și cu voluntarii din Saschiz, 100 de petice de pajiște din diverse materiale pe care le-am dăruit partenerilor noștri drept contribuție din partea României la expoziția europeană a peticelor de pajiște organizată prin proiectul Flori de Câmp europene. Mulțumim pe această cale doamnei directoare Bianca Dumitru și copiilor din Nadeș, voluntarilor bibliotecii comunale Saschiz care au lucrat cu drag la petice și Florentinei Călugăr pentru sprijinul acordat.

Dacă vă face plăcere și doriți să contribuiți la succesul acestui proiect, puteți să confecționați petice de material de 15X15 cm pe care să coaseți, lipiți, pictați, desenați etc. plante de pe pajiștile noastre și pe care să treceți numele plantei și numele dumneavoastră. Puteți să le aduceți apoi la sediul Fundației și să ne spuneți ce v-a determinat să reprezentați planta de pe petic.

Ne dorim ca în 2014 să punem bazele unei arhive a comunității care să cuprindă povestiri, legende, istorioare, rețete de bucate și tot ce ține de cultura, istoria și farmecul zonei. Așadar, dacă vă doriți să nu pierdem o parte din istoria și cultura noastră, așteptăm cu drag un semn din partea dumneavoastră.

Foto: exemplu de petic

Fundația ADEPT – partener în proiectul internațional ESSEDRA (Environmental Sustainable Socio- Economic Development in Rural Areas)

Scopul proiectului ESSEDRA este să sprijine organizațiile civile din țările în procesul integrării în (special din Balcani și Turcia) în Uniunea Europeană, pentru a dezvolta și implementa politici în domeniul agriculturii și dezvoltării rurale.

Activitățile vor consta în desk research pentru policy (inclusiv un studiu comparat, între statele balcanice), instruirea ONG-urilor participante în domeniile agricultură-mediu, implicarea ONG-urilor în politicile naționale și ale Uniunii Europene și derularea de campanii de informare despre temele generale descrise mai sus (în fiecare țară participantă)

Țările partenere în proiect sunt: Croația, Albania, Bosnia-Herzegovina, Serbia, Turcia, Macedonia, Bulgaria, România, Italia, Marea Britanie

Proiectul ESSEDRA aduce în discuție un instrument Slow Food – Arca Gustului – care-și propune să salveze un număr de bucate pe cale de dispariție din varii motive: ori că se pierde cunoașterea respectivă (cei care cunosc rețetele vechi nu au cui transmite mai departe), sunt limitări legislative (ca de ex. sacrificarea în abatoare autorizate, sau autorizarea pentru cânepă, etc.) sau dispar ori sunt greu de găsit anumite ingrediente.

Toate acestea fac parte din diversitatea lumii în care trăim, pentru că există și o biodiversitate domestică – rase și soiuri vechi, care trebuie salvate și protejate.

Deoarece ferma de subsistență trebuie repusă în drepturi pentru valorile pe care le transmite – grija față de mediu (prin aceea că poluează mai puțin apă, sol și aer, are impact mai scăzut față de natură), durabilitatea deja dovedită etc.

România a câștigat din nou primul loc în Europa cu proiectul realizat de Fundația ADEPT Transilvania „SMS Ferme Familiale!”

În data de 9 decembrie 2013, Fundația ADEPT Transilvania a câștigat premiul întâi la secțiunea „Comunicare inovativă” cu proiectul ”SMS Ferme Familiale”, în competiția organizată de Directoratul General pentru Agricultură al Comisiei Europene (DG Agri) – „CAP communication awards 2013”, obținând cele mai multe voturi din partea publicului.

Este pentru al doilea an consecutiv când Fundația ADEPT câștigă locul I în cadrul acestei competiții (ediția anterioară - Comunicare către beneficiari).

Foto: Razvan Popa, Fundația ADEPT Transilvania

ADEPT a pus la punct un sistem simplu, dar extrem de eficient de informare prin SMS a fermierilor și țăranilor, care nu au posibilitatea să acceseze internet-ul sau să contacteze diferite instituții guvernamentale și nonguvernamentale. Acest sistem face parte din proiectul „SMS Ferme Familiale”, finanțat prin Programul Româno-Elvețian de Cooperare și co-finanțat de către Fundația Orange România, Prin această metodă inovativă, micii fermieri sunt informați direct și în timp real despre modificările legislative și oportunitățile care apar pentru ei. Este un sistem de comunicare prin SMS menit să transmită clar și concis informații utile fermierilor (de ex: data limită de depunere a cererilor de plată, deschiderea unor sesiuni de proiecte finanțate prin Programul Național de Dezvoltare Rurală – PNDR, diverse oportunități pentru ei, etc.).

ADEPT organizează periodic întruniri cu fermierii și păstrează un dialog permanent cu aceștia, iar Politica Agricolă Comună (PAC) are influență asupra tuturor cetățenilor europeni. Dacă informația este bine gestionată, începând de la cei care produc hrana (fermierii), cu toții vom avea de câștigat. Așa cum spunea comisarul european pentru agricultură, Dacian Cioloș, PAC reprezintă „legătura dintre populația urbană în continuă creștere și sectorul agricol, organizat din ce în ce mai strategic”.

Dintre cele 181 de proiecte europene propuse jurizării, au fost selectate 9 pentru faza finală a concursului. Clasamentul final, după ce proiectele au fost prezentate publicului format din oficialități ale Comisiei Europene, reprezentanți ai presei din Europa, asociații de fermieri și ONG-uri, a fost stabilit de către cei peste 400 de participanți la eveniment.

Proiectul propus de Fundația ADEPT, la categoria „Comunicare inovativă” a întrunit cele mai multe voturi, devansând proiectele „AgriChat” din Anglia și „FarmsUp” din Grecia și a fost susținut și dezvoltat împreună cu Kama Systems. Motivația juriului pentru selectarea propunerii ADEPT a fost: **”Acest proiect este extrem de bine adaptat la nevoile celor cărora se adresează. Folosirea de mesaje scurte (SMS) este un mijloc simplu și eficient de a comunica micilor fermieri (fermierilor familiari) care se află în zone izolate sau greu accesibile”.**

Câștigarea locului I pentru a doua oară reprezintă și o recunoaștere a importanței activităților de dezvoltare rurală și conservare a biodiversității pe care Fundația ADEPT le desfășoară în zona Sighișoara – Târnava Mare.

Fundația ADEPT Transilvania vă invită să vă înscrieți și dumneavoastră în sistemul de informare prin SMS. Puteți face asta fie completând formularul pe care l-ați primit cu Vatra Saschizană, fie online pe http://www.fundatia-adept.org/innovation/SMSFF?set_lang=ro . Așteptăm formularele completate la sediul Fundației: Saschiz 166, lângă biserica fortificată.

Colectivul redacțional
Redactor: Călugăr Florentina
Tehnoredactare: Dalmasso Charles
Telefon: 0265711602, Fax: 0365815270

Contact redactie:
florentina.calugar@ecomunitate.ro
charlie@saschiz.com
biblioteca.saschiz@gmail.com

PRIMĂRIA
SASCHIZ

